

Daniel ben Yehuda's Prayer

# Praying for Jerusalem

by Paul Sumner

Scripture admonishes believers in God to: "Pray for the peace [shalom] of Jerusalem" (Psalm 122:6). It tells us what will happen if we do.

שְׁאַלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַיִם

[sha'alu sh'lom yerushalayim]

May they prosper who love you  
[Jerusalem].  
May peace be within your walls,  
And prosperity within your palaces. (NASB)

Another translation renders the word **shalom** differently but still literally:

Pray for the **well-being** of Jerusalem;  
May those who love you be at peace.  
May there be well-being within your  
ramparts,  
Peace in your citadels. (Jewish  
Publication Society, Tanakh)

Some people zealously obey this command. They pray for and give material support to the State of Israel, then wait to be blessed by God. They pray so they themselves will prosper. It's like an investment. God made promises, so they seek fulfillment.

But is that the right heart to have? Is it an honorable motive behind interceding for this long-troubled city?

The psalmist tells us *why* we should offer prayer for the City:

Daniel Ben Yehuda's Gebed

# Bidden voor Jeruzalem

door Paul Sumner  
vertaling Marcel Achten

De Schrift spoort gelovigen in God aan om "voor de vrede [shalom] van Jeruzalem te bidden" (Ps 122:6) en vertelt ons wat er zal gebeuren als we dat doen.

Mogen zij, wie van u [Jeruzalem] houden, voorspoedig zijn.  
Vrede zij binnen uw muren,  
En voorspoed in uw paleizen. (NASB)

Een andere vertaling geeft het woord **shalom** anders, maar nog steeds letterlijk:

Bid voor het **welzijn** van Jeruzalem;  
Mogen degenen die van je houden vrede hebben.  
Moge er welzijn binnen uw wallen zijn,  
Vrede in uw burchten. (Jewish  
Publication Society, Tanakh)

Sommige mensen gehoorzamen deze opdracht vol ijver. Ze bidden voor en geven materiële steun aan de staat Israël, en wachten dan af om door God te worden gezegend. Ze bidden zodat ze zelf voorspoedig zullen zijn. Het is als een investering. God deed beloftes; dus zoeken ze vervulling.

Maar is dat het juiste hart dat we moeten hebben? Is dat een eervol motief achter voorbede voor deze stad die al zolang geen rust kent?

De psalmist vertelt ons *waarom* we voor de stad moeten bidden:

לְמַעַן בֵּית־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

[lema'an beit-YHVH eloheinu]

For the sake of my kin and friends,  
I pray for your well-being [shalom];  
For the sake of the House of the LORD  
our God,  
I seek your good. (vv. 8-9)

In other words, we pray, not for our own prosperity or peace, but for the sake of others. — especially for the House of God, His place of dwelling. His House (Temple) was his earthly framework out of which He spoke and where He provided atonement to make it possible for humans to fellowship with Him.

Praying for the House, within Jerusalem, is the real focus here. Not making a business deal with the Creator. Originally Psalm 122 was a pilgrim psalm that worshipers sang while ascending the roads into the city, in order to go up to the Temple *to see God*. The city has worth because of the House, not vice versa. [Top]

The gospel of John implies that Yeshua was the House of God, in whom the *Kavod* and *Davar* (Glory and Word) were dwelling among God's people. In him they saw and heard the face and voice of the One who sent and indwelt him (John 1:14; 10:38).

Before leaving, Yeshua said he would make the true believers into a House, to the extent they allow God's presence to indwell them. They were then to add on to the House, to extend its rooms so that it filled the earth.

In history there have been three houses: the Temple in Jerusalem, Yeshua himself, and the international building of true believers (whether Jewish or Gentile).

There is to be a fourth: in Jerusalem again. Scripture affirms that the Architect's compass has always pivoted around this center-point city and people. How this last House will be re-built and who it will consist of is now unfolding (Heb 12:22-24; Rev 21:2-3).

In het belang van mijn familie en vrienden,  
Bid ik voor uw welzijn [shalom];  
Omwille van het Huis van de Here,  
onze God,  
Zoek ik het goede voor u. (vv. 8-9)

Met andere woorden, we bidden niet voor onze eigen welvaart en vrede, maar ter wille van anderen. — In het bijzonder voor het Huis van God, Zijn plaats van vertoeven. Zijn Huis (Tempel) was zijn aardse structuur van waaruit Hij sprak en waar Hij in verzoening voorzag om het voor mensen mogelijk te maken om gemeenschap met Hem te hebben.

אַבְרָקְשָׁה טוֹב לָךְ  
[avakshah tov lach]

Bidden voor het Huis, in Jeruzalem, daar gaat het hier om; niet het maken van een zakelijke overeenkomst met de Schepper. Oorspronkelijk was Psalm

122 een pelgrimpsalm die aanbidders zongen terwijl de wegen in de stad omhoog gingen, om naar de Tempel op te gaan *om God te zien*. De stad heeft waarde omwille van het Huis, niet andersom.

Het evangelie van Johannes geeft te kennen dat Yeshua het Huis van God was, in wie *Kavod* en *Davar* (Glorie en Woord) onder Gods volk woonden. In hem zagen zij het aangezicht en hoorden de stem van de Ene die hem zond en bewoonde (Johannes 1:14; 10:38).

Voor hij terugging, zei Yeshua dat hij de ware gelovigen tot een Huis zou maken, voor zover ze de aanwezigheid van God toelaten van hen te bewonen. Ze zouden vervolgens worden toegevoegd aan het Huis, ter uitbreiding van de kamers, zodat het vulde de aarde.

Door de geschiedenis heen zijn er drie huizen geweest: de Tempel in Jeruzalem, Yeshua zelf, en het internationale gebouw van de ware gelovigen (hetzij joodse of niet-joodse).

Er moet nog een vierde zijn: opnieuw in Jeruzalem. De Schrift bevestigt dat het kompas van de architect altijd heeft gedraaid rond deze stad en volk in het middelpunt. Hoe dit laatste Huis opnieuw zal worden gebouwd en uit wie het zal bestaan ontvouwt zich nu (Hebr. 12:22-24; Rev 21:2-3).

In our zeal to believe the prophetic plans of the future, let's also be sober. Praying for Jerusalem's rebuilding may lead to "prosperity" that we wouldn't expect or naturally choose.

Yeshua prayed for the city:

O Jerusalem, Jerusalem . . .  
how often I wanted to gather your  
children together,  
the way a hen gathers her chicks under  
her wings . . . (Matthew 23:37)

He sought her well-being and he was killed. He prayed for God's House and he experienced warfare every day. Yet he knew that the House and the city would one day prosper as he had prayed and labored. And in the end, with his last breath, he said he was at peace with his work: "It is finished" (John 19:30).

His work cost him.

If we obey the command and pray for Jerusalem's shalom, and follow Yeshua's example, it will cost us too. Something. Many who support Jerusalem are targets of discrimination and violence from Muslims, Communists, Neo-Nazis, the United Nations, secular atheists. In many Western universities being pro-Israel puts an X on your back, placed there by anti-Semites and anti-Christians.

Love of Jerusalem may not obtain for us **earthly** prosperity or peace. So? What's truly important?

Do we want personal blessing or to bless others? Should we pray for Jerusalem, hoping we'll escape war and tribulation, or pray to give strength and hope and shalom to city-dwellers who have known only war?

If we pray rightly — in the spirit of Psalm 122 — we may be assured that the House will indeed prosper. And *in the end* we'll be blessed: along with the whole House. [Top]

• Paul Sumner

Laten we, in onze ijver om de profetische plannen van de toekomst te geloven, ook nuchter zijn. Bidden dat de herbouw van Jeruzalem mag leiden tot "welvaart", welke we natuurlijk niet hadden verwacht of zouden verkiezen. Yeshua bad voor de stad:

O Jeruzalem, Jeruzalem. . .  
hoe vaak wilde ik je kinderen  
bijeenbrengen,  
zoals een hen haar kuikens onder haar  
vleugels verzamelt. . . (Matteüs 23:37)

Hij zocht haar welzijn en hij werd gedood. Hij bad voor Gods Huis, en hij ervoer elke dag oorlog. Toch wist hij dat het Huis en de stad op een dag zouden bloeien zoals hij ervoor had gebeden en zich ingezet. En op het einde, zei hij met zijn laatste adem, dat hij met zijn werk vrede had: "Het is volbracht" (Johannes 19:30).

Zijn inzet kostte hem het leven.

Als we gehoorzamen aan de opdracht en voor Jeruzalems shalom bidden en Yeshua's bijvoorbeeld volgen, zal het ons ook wat kosten. Iets. Velen die Jeruzalem steunen zijn het doelwit van discriminatie en geweld van de zijde van moslims, communisten, Neo-nazi's, de Verenigde Naties, seculiere atheïsten. In veel westerse universiteiten betekent pro-Israël zijn, dat men (antisemieten en anti-christenen) een X op je rug zet.

Liefde voor Jeruzalem kan voor ons geen **aardse** voorspoed of vrede brengen. Dus? Wat is echt belangrijk?

Willen we persoonlijke zegen of anderen zegenen? Moeten we bidden voor Jeruzalem, in de hoop aan oorlog en verdrukking te zullen ontkomen, of bidden om kracht en hoop en shalom te geven aan de stadsbewoners die alleen oorlog gekend hebben?

Als we juist bidden — in de geest van Psalm 122 — kunnen we er zeker van zijn dat het Huis wel degelijk voorspoedig zal zijn. En *uiteindelijk* zullen we gezegend worden: samen met het gehele Huis.

• Paul Sumner

Daniel ben Yehuda's Prayer  
[hebrew-streams.org](http://hebrew-streams.org)